

Pelaamisesta tuli elämäni huume

Julkaistu 15.8.2017

Moikka, olen 30-v nainen jolla elämä pysähtyi 2011 vuonna kun ensi kuoli pappani ja viikko sen jälkeen kuoli oma isäni ja siitä se sit lähti.

Rupesin ottaa pikavippejä kerta toisensa jälkeen ja rahat meni netissä pelaamiseen ja ryypäämiseen. Siinä jäi laskuja maksamatta ja valehtelin läheisilleni että kyllä mä maksan laskut, mutta seuraavaksi oli ulosottomies tuomassa haasteen ovelle. Mieheni tietty ihmetteli että mitäs nyt tapahtuu. No eipä hän tyhmä ollut, meinasi et lähteekö nyt talo alta. Vakuuttelin vaan et ei mitään, että nämä on mun isäni vanhoja juttuja. No eihän ne oikeasti ollut, kun minun perintään menneitä vippejä tai laskuja.

Tilanne kumminkin riistäytyi käsistä, jonka jälkeen nettikaapeli suljettiin koska olin jättänyt laskun maksamatta. Silloin miehelle selvisi, että en ollut hoitanut asioita.

Meni 5 vuotta eteenpäin. Erosimme, mies oli tapaillut uutta muijaa ja silloin tiesin, et jotakin hämää oli. Päädyimme sitten eroon ja talon laitoimme myyntiin. Mieheni vanhemmat puuttuivat peliin, että jommankumman piti muuttaa pois talosta, koska olimme eronneet. Kuka omasta muuttaisi, tai siis koko ajan lainalyhennystä maksettiin yhdessä. No minä olin se joka lähti, koska minulla oli tulot pienet en ois pystynyt kustannuksia hoitaa.

Seuraavaksi miehen vanhemmat pyysivät avaimia multa, joita en todellakaan ollut antamassa takasin. Sanoin että annan ne vasta ostajalle kun talo on myyty, sillä talohan on myös mun. Tämä oli yhtä sotaa kerta kaikkiaan... No nyt 2017 talo tuli maksettua, siis mitä jäi myynnin jälkeen velkaa.

Tapasin uuden miehen ja olen hänen kanssaan tallannut 3 vuotta. Meillä on paljon samaa, että kummallakin isä kuollut. Hänen isänsä ampui itsensä ja minun kuoli sairaalassa. No minulla on tää peliriippuvuus vaan vieläkin ollut.

Odotin öisin et mies nukkuu. Otin hänen tililtä rahaa ja pelasin netissä, mutta aina hän kyllä huomasi sen mihin raha oli mennyt. Minä taisin olla tyhmä etten muka ois tajunnut, et eikö hän saisi tietää. No aina pyysin anteeksi ja lupasin olla pelaamatta. Mutta näin kävi silti kerta toisensa jälkeen. Silti ollaan selvitty, ollaan yhdessä vielä. Hän piilottaa lompakon aina minulta yöisin jotta en saisi kiusausta alkaa pelata.

Tämän tarinan haluan kertoa kaikille siksi, että aina apua saa jos sitä itse osaa hakea ja pyytää. Kaikesta pääsee yli ja eroon jos vaan omaa tahtoa löytyy. Tällä hetkellä itsekkin taistelen jokaista päivää vastaan, että en enää ikinä pelaisi. Se vie vaan rahat ja koskaan ei saa takas niitä summia mitä on hävinnyt. Silläki menettäneellä rahalla voi tehdä jotakin kivaa elämässä, kun ei laita peleihin. Mua auttoi selviytyä mun rakkaat ystävät ja läheiset, joille uskalsin avautua aina silloin kun oli minulle sopiva hetki. Ei kannata pelätä jos herkistyy, sillä se antaa voimaa kun saa jollekin puhuu.

Toivon että mun tarinasta olisi jollekin jotakin hyötyä ja jolla on samantapaista ollut.

Nimimerkki:

Satuli

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/pelaaminen/pelaamisesta-tuli-elamani-huume>